

Mørch m. fl.], se nærmest foregående sag. Beretning (B. sp. 3453) afgivet $\frac{9}{10}$.

Efter forslaget affattes § 73 i færdselsloven således:

„§ 73. Ved hyrevogne forstås køretøjer, der er godkendt til erhvervsmæssig personbefordring og beregnet til indtil 9 personer inklusive fører, bortset fra køretøjer, der udelukkende anvendes til sygetransport eller til omnibuskørsel i henhold til lov nr. 257 af 27. maj 1950 om omnibus- og fragtmandskørsel med motorkøretøjer.

Stk. 2. Et køretøj, der er godkendt til erhvervsmæssig personbefordring (hyrevogn), kan frit søge hyre på vej.

Stk. 3. Hyrevogne kan kun registreres og godkendes til erhvervsmæssig persontransport, når de er erhvervet i overensstemmelse med bestemmelserne i lov nr. 184 af 6. juli 1957 om omsætningsafgift af motorkøretøjer m. v. § 5, stk. 1, nr. 2 og 3.

Stk. 4. Hyrevogne må ikke anvendes til

- 1) ikke-erhvervsmæssig personbefordring,
- 2) øvelseskørsel,
- 3) udlejning uden fører.

Stk. 5. Hyrevogne skal være forsynet med en særlig afmærkning efter regler fastsat af justitsministeren samt være forsynet med taxameter, underkastet myndighedernes kontrol.

Stk. 6. I ethvert motorkøretøj, der er godkendt til erhvervsmæssig persontransport, skal der findes et for publikum synligt kort eller lignende, der angiver køretøjets indregistreringsnummer, at det er godkendt til erhvervsmæssig personbefordring, og med hvilket antal passagerer, samt at det er undergivet politiets tilsyn.“

Efter § 73 indsættes som ny paragraf:

„§ 73 a. I hver kommune kan kommunalbestyrelsen efter forhandling med politiet udfærdige et regulativ for hyrevogne, der optager passagerer i kommunen.

Stk. 2. Regulativet skal fastsætte det nedenfor under nr. 1 anførte og kan endvidere omfatte det under nr. 2 og 3 anførte.

1. Sådanne bestemmelser for hyrevogne, som hensynet til publikum tilsiger, herunder regler om